

Ændringsforslag, han stillede, sørgede for, at disse Urimeligheder ikke bleve staaende.

Forsvarsministeren (Krabbe): Naar det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) talte om i Bestemmelserne om Forfremmelse at ombytte „Klasse“ med Grad, er det et Spørgsmaal, som jeg allerede antydede, at jeg havde under Overvejelse, idet jeg nemlig forsætlig hverken har talt om Grad eller om Klasse, men om Trin. Men for øvrigt er jeg tilbøjelig til at være af samme Mening som det ærede Medlem, at man gør rettere i at begrænse det til en Grad end at lade det være en Klasse. Spørgsmaalet herom er aabent, og jeg er villig til at deltage i Overvejelserne deraf, og ved de Udtalelser, jeg brugte, antydede jeg med Forsæt dette.

Naar det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vilde have, at Loven skulde have en Tvangsbestemmelse for den civile Forsvarsminister til at have en Direktør, saa vil jeg bestemt modsætte mig det. Jeg tvivler i Grunden ikke om, at i de allerfleste Tilfælde vil det være forstandigt, at den civile Mand, der maatte blive stillet i Spidsen for Forsvarsministerierne, har en Direktør. Men Valget af Direktør er et saa betydningsfuldt og vanskeligt Skridt, at man ikke bør indføre en Tvangsbestemmelse. Der kan være Forhold, som fuldt kunne berettigede, at den civile Minister virker uden Direktør.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) fremsatte en Del vægtige Betragtninger over Lovforslaget, Betragtninger, som jeg til Dels kendte fra det ærede Medlems Deltagelse i den første Behandling, som fandt Sted i forrige Samling. Jeg tillader mig hertil at sige med Hensyn til Hovedmassen af disse Betragtninger, at de gælde noget, som der egentlig ikke her foreligger Forslag om. De gælde nemlig en helt reformerende Organisation af den militære Administration, men de foreliggende Lovforslag tage jo slet ikke Sigte derpaa. Hvis det ærede Medlem vil anke over, at der ikke er taget Sigte derpaa, er det for den Sags Skyld ikke en Bebrejdelse, som rammer det nuværende Ministerium, men jeg tager imod Anken og siger dertil, at Øjemedet med Forslaget vel egentlig kun er at gøre det til Lov, som er det bestaaende, men som er ordnet administrativt, medens det bør være ordnet ved Lov. Det er egentlig hele Hensigten med de foreliggende Lovforslag. De Be-

tragtninger, det ærede Medlem fremsatte, fortjene uden Tvivl Overvejelse, men denne Overvejelse ligger udenfor Rammen for den Debat, der bør føres om dette Lovforslag.

Naar vi holde os til Lovforslagene, som de foreligge, mente det ærede Medlem, at det ikke skulde have Hjemmel i den bestaaende Lovgivning, at der i 1ste Stykke af § 1 tales om „tilkommanderet Personale“ af Hæren og af Søværnet. Jeg tillader mig at tro jo. Der findes Bestemmelser i Organisationslovene, som — kan være — ikke ligefrem hjemle det, men det, som her er fastsat, er Udførelsen af den Praksis, som bestaar; de paa-gældende kunne udkommanderes dertil, og de bestaaende Love, Hærloven og Søværnsloven, ere vedtagne paa Grundlag af denne Praksis. Praksis er vedbleven at bestaa, og hvis man er i Tvivl om, hvorvidt den har Hjemmel i Hærloven og Søværnsloven, maa alle disse Tvivl forstumme, naar vi vedtage en ny Lov, hvori der staar „tilkommanderet Personale“, thi saa har vi Lovhjemlen.

Det ærede Medlem talte mod Bestemmelsen i § 5 om, at Direktører, Departementschefer og Kontorchefer skulle udfærdige aarlige Forfremmelsesbedømmelser. Det ærede Medlems Udtalelser derom have egentlig min Sympati, men denne Sympati gælder egentlig talt hele hans Betragtning af dette System med Forfremmelseslister. Dette er nu imidlertid en Gang det bestaaende System, og det gør utvivlsomt sin Gavn, medens der ikke er Tvivl om, at det ogsaa gør Skade. Vi have imidlertid Systemet, og jeg er da tilbøjelig til at mene, at Forfatterne af Lovforslaget ikke have gjort Uret i at sætte denne Bestemmelse derind. Men jeg skal paa dette Punkt være meget let at faa i Tale af Udvalget og dette høje Ting.

Der er talt om nogle Enkeltheder i Lovforslaget, som nærmest ere af redaktionel Betydning, og jeg skal have min Opmærksomhed henvendt derpaa, men anser det ikke fornødent at omtale dem.

Halsted: Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre. Først den, at den højtærede Forsvarsminister ikke er tilbøjelig til at fastslaa det som Regel, at der skulde være en Direktør, naar der var en civil Forsvarsminister. Jeg troede efter de Forhandlinger, der have været førte gennem en Aarrække, at turde gaa ud fra, at Ministeren tværtimod vilde hævde, at